

Naslov: Dobrovoljac

Datum: 17.03.2024
Medij: Kurir
Rubrika: Društvo
Autori: Aleksandra Kocić
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 758
Tiraž: 210656

Strana: 1,8

Aleksandra Kocić

Aleksandra Maksimović (29) devojka je koja ima srpsko državljanstvo, rođena je u Minhenu, gde je odrasla, završila školovanje i fakultet. Posle skoro tri pune decenije života vratila se u Srbiju, živi na selu i prijavila se za dobrovoljno služenje vojnog roka!

- Ja, Aleksandra Maksimović, zaklinjem se svojom čašću da ću čuvati i braniti nezavisnost, suverenost i teritorijalnu celovitost Republike Srbije - ovo su reči vojničke zakletve koju je Aleksandra položila u petak u kasarni „Živojin Mišić“ u Valjevu sa ostalim vojnicima na dobrovoljnom služenju vojnog roka i rezervnim oficirima generacije mart 2024.

Puška na leđima

Ponosna devojka stajala je rame uz rame sa ostalim vojnicima. S puškom na leđima. Prav pogled. Disciplina. Kaže da je spremna da časno služi svojoj otadžbini i na ponos svome narodu i porodici.

- Iako sam rođena u Nemačkoj, Srbiju nosim u srcu. Srpski govorim, pišem, a volim i da pevam. Znam sve srpske pesme, fali mi još samo da naučim da igram kolo - počinje priču za Kurir ova hrabra devojka, koja se u januaru doselila u selo Bačinci kod Šida, odakle je njena baka po majci:

- Nakon završene škole u Minhenu upisala sam fakultet za organizaciju događaja. Fakultet sam završila, ali oduvek sam želela da dođem da služim Vojsci Srbije. Kada sam to rekla svojim roditeljima, otac je bio jako ponosan. Majka je bila iznenađena, nije znala kako ću se ja, devojka, snaći u vojsci, ali ipak me je podržala. Uvek su bili tu za mene, sestru i mlađeg brata, znaju da volimo naše poreklo i korene - naglašava Aleksandra.

Prvi vojnički dani

Na Bogojavljenje predala je papire za dobrovoljno služenje vojnog roka i prve vojničke dane provela je u kasarni u Somboru.

- Svi moji preci su bili u vojsci, branili su ovu

Kapa dole

ALEKSANDRA MAKSIMOVIĆ ROĐENA I ODRASLA U NEMAČKOJ, PA DOŠLA DA SLUŽI VOJSKU U SRBIJI

Ova hrabra dvadesetdevetogodišnja devojka sa srpskim državljanstvom pre tri meseca se iz Minhena preselila u selo Bačinci kod Šida, prijavila se u dobrovoljce i u petak u Valjevu položila zakletvu da će čašću čuvati i braniti otadžbinu Srbiju

PETAR ALEKSIĆ

▲ Zakletva Aleksandra u valjevskoj kasarni

OTAC RATKO MAKSIMOVIĆ

Ponosan sam što moje dete želi da čuva našu zemlju

● Ratko Maksimović (70), Aleksandrin otac, 40 godina živi u Nemačkoj, a inače je iz Crne Gore, sa Žabljaka. - Moja deca imaju srpska državljanstva i ponosan sam na njih što žele da čuvaju našu zemlju. Jedna ćerka je srpski reprezentativac u boks, druga u vojsci, za mene veće sreće nema. Dok je trajala zakletva, sve vreme plačem. Gledam je sada ovde preda mnom u uniformi. Moj ponos! Ovo je veliki dan za našu porodicu - kazao je Maksimović.

zemlju svojim životima i želim da oni budu ponosni na mene. Jedan vojnički dan počinje od šest sati. Odlazak na smotru, podizanje zastave. Svakog dana imamo po nekoliko sati obuke, koja je teška i zahtevna, ali nas ispunjava. Između toga su i pauze. Kada se sledeće nedelje vratimo u Sombor, idemo na logorovanje, što me posebno raduje. Sve ovo što ovde naučim i proživim neću moći na drugim mestima i zato se trudim da budem što bolja. Želim da se uklopim, da istrajem u ovome do kraja. Vojska

Srbije pruža širok spektar mogućnosti i volela bih da ostanem da radim u vojsci - ističe Aleksandra.

Nakon položene vojničke zakletve Aleksandru su sačekali mnogobrojni članovi porodice - otac, stric, brat, sestra, prijatelji koji su iz Nemačke došli zbog ove svečanosti. Sa suzama su ponosno pozdravili i zagrlili svog vojnika.

- Ja sam sada u svojoj zemlji i osećam se slobodno, što bismo mi rekli, kao svoj na svome. Planiram da tu i ostanem. Obišla sam mnoge zemlje u svetu, ali nigde nije kao kod kuće.